

Arrest

nr. 224 486 van 30 juli 2019
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X handelend in haar hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Marcel Broodthaersplein 8/5
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X handelend in haar hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, en X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 18 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juli 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake eerste verzoeker (C.E.) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Uit het persoonlijk onderhoud met uw moeder, blijkt dat u zowel de nationaliteit van El Salvador heeft als deze van de Verenigde Staten van Amerika. U bent geboren te California op 11 september 2008 en dus minderjarig. U werd geboren in de VS toen uw moeder er op bezoek was met een toeristenvisum. U

leefde in El Salvador en kwam samen met uw moeder en uw grootmoeder V.M.G. (CG 18/19440) naar België in het kader van hun vraag om internationale bescherming dd. 01 oktober 2018.

Op 01 oktober 2018 legde uw moeder ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken uw paspoort van El Salvador neer (paspoortnummer A50443638, uitgegeven op 13 augustus 2018 te Cascadas).

Op 11 maart 2019 legde uw moeder ten aanzien van het CG uw paspoort van de VS neer (paspoortnummer 521682645, uitgegeven op 1 juli 2014 door het US Departement of State).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u noch de Vluchtelingenstatus overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève noch de subsidiaire bescherming zoals omschreven in de Vreemdelingenwet Art. 48/4 §2, a, b, c kan worden toegekend.

Het CGVS wijst er op dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term 'het land waarvan hij de nationaliteit bezit' elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Onder "land van herkomst" in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan (cf. artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU). Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst.

In het licht van voorgaande bent u er in het kader van uw huidige asielaanvraag in België toe gehouden om aan te tonen dat geen van beide nationale overheden u de noodzakelijke bescherming wil of kan bieden, dus zowel de overheid van El Salvador als de overheid van de Verenigde Staten van Amerika (VS). Uw moeder heeft echter geen elementen aangehaald (persoonlijk onderhoud moeder p.9) waaruit blijkt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van de VS noch dat u in geval van een terugkeer naar de VS een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uw moeder stelde enkel dat zij geen verblijfrecht heeft in de VS waardoor ook u er niet zou kunnen terugkeren. Dit doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat u de Amerikaanse nationaliteit bezit en zich desgevallend erop kan beroepen. Het feit dat uw moeder geen rechtsgeldig verblijf heeft in de Verenigde Staten van Amerika maakt geen vervolging voor u uit. Bovendien stemt de situatie in de Verenigde Staten niet overeen met een situatie van willekeurig geweld ingeval van een intern of internationaal conflict.

Wat betreft uw vrees ten aanzien van El Salvador dient te worden vastgesteld dat inzake de vraag om internationale bescherming van uw moeder een gegronde vrees voor vervolging werd vermoed en haar de hoedanigheid van vluchteling werd toegekend. Een gelijklopende beslissing werd genomen voor uw grootmoeder.

U kunt zich tot de in de Vreemdelingenwet voorziene geëigende procedures wenden om een verblijf in België te verkrijgen.

Ten aanzien van uw minderjarige zus N.V. (CG 18/19441D) werd dezelfde beslissing aangehouden als ten aanzien van uzelf.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

k vestig de aandacht van de Minister op het feit dat uw moeder het statuut van vluchteling werd toegekend in België.”

1.2. De bestreden beslissing inzake tweede verzoekster (N.V.) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Uit het persoonlijk onderhoud met uw moeder, blijkt dat u zowel de nationaliteit van El Salvador heeft als deze van de Verenigde Staten van Amerika. U bent geboren te California op 18 april 2011 en dus minderjarig. U werd geboren in de VS toen uw moeder er op bezoek was met een toeristenvisum. U leefde in El Salvador en kwam samen met uw moeder en uw grootmoeder V.M.G. (CG 18/19440) naar België in het kader van hun vraag om internationale bescherming dd. 01 oktober 2018.

Op 01 oktober 2018 legde uw moeder ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken uw paspoort van El Salvador neer (paspoortnummer A50443640, uitgegeven op 13 augustus 2018 te Cascadas).

Op 11 maart 2019 legde uw moeder ten aanzien van het CG uw paspoort van de VS neer (paspoortnummer 561584764, uitgegeven op 17 april 2017 door het US Department of State).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u noch de Vluchtelingenstatus overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève noch de subsidiaire bescherming zoals omschreven in de Vreemdelingenwet Art. 48/4 §2, a, b, c kan worden toegekend.

Het CGVS wijst er op dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term ‘het land waarvan hij de nationaliteit bezit’ elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Onder “land van herkomst” in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan (cf. artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU). Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst.

In het licht van voorgaande bent u er in het kader van uw huidige asielaanvraag in België toe gehouden om aan te tonen dat geen van beide nationale overheden u de noodzakelijke bescherming wil of kan bieden, dus zowel de overheid van El Salvador als de overheid van de Verenigde Staten van Amerika (VS). Uw moeder heeft echter geen elementen aangehaald (persoonlijk onderhoud moeder p.9) waaruit blijkt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van de VS noch dat u in geval van een terugkeer naar de VS een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uw moeder stelde enkel dat zij geen verblijfrecht heeft in de VS waardoor ook u er niet zou kunnen terugkeren. Dit doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat u de Amerikaanse nationaliteit bezit en zich desgevallend erop kan beroepen. Het feit dat uw moeder geen rechtsgeldig verblijf heeft in de Verenigde Staten van Amerika maakt geen vervolging voor u uit. Bovendien stemt de situatie in de Verenigde Staten niet overeen met een situatie van willekeurig geweld ingeval van een intern of internationaal conflict.

Wat betreft uw vrees ten aanzien van El Salvador dient te worden vastgesteld dat inzake de vraag om internationale bescherming van uw moeder een gegronde vrees voor vervolging werd vermoed en haar de hoedanigheid van Vluchteling werd toegekend. Een gelijklopende beslissing werd genomen voor uw grootmoeder.

U kunt zich tot de in de Vreemdelingenwet voorziene geëigende procedures wenden om een verblijf in België te verkrijgen.

Ten aanzien van uw minderjarige broer C.E. (18/19441C) werd dezelfde beslissing aangehouden als ten aanzien van uzelf.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat uw moeder het statuut van vluchteling werd toegekend in België."

2. Inzake de procedure

2.1. De Raad stelt vast dat de verzoeken om internationale bescherming die door beide verzoekers werden ingediend nauw verbonden zijn. Deze samenhang blijkt tevens uit het feit dat zij identieke verzoekschriften hebben ingediend. Omwille van deze vastgestelde samenhang worden de dossiers in het kader van een goede rechtsbedeling gevoegd.

3. Over het beroep

3.1. Verzoekschrift

Verzoekers voeren in hun verzoekschriften van 18 april 2019 een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Beide verzoekers wijzen erop dat op 19 maart 2019 in hoofde van hun moeder (G.N.) een beslissing tot erkenning als vluchteling werd genomen. Zij halen aan dat hun moeder niet, zoals verzoekers, over de dubbele nationaliteit beschikt en geen verblijfsrecht heeft in de Verenigde Staten. G.N. kan zich aldus niet in de Verenigde Staten vestigen met haar kinderen, beide verzoekers.

Beide verzoekers bevestigen dat zij de dubbele nationaliteit hebben, maar voeren aan dat zij zich als minderjarige niet alleen kunnen vestigen in de Verenigde Staten. Verzoekers wijzen erop dat het CGVS in hun hoofde een beslissing tot weigering van verblijf neemt, maar anderzijds aanhaalt dat het Verdrag van de rechten van het kind van 20 november 1989 moet worden toegepast op beide verzoekers.

Verzoekers voeren aan dat deze situatie ertoe leidt dat zij zonder enig verblijfsdocument moeten verblijven op Belgisch grondgebied.

Verzoekers voeren aan dat het nemen van een weigeringsbeslissing in hun hoofde leidt tot een kennelijk onredelijke situatie, en dat het CGVS op een kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen. Verzoekers beroepen zich op de "eenheid van gezin": verzoekers maken deel uit van de "gezinscel" met hun moeder, ze zijn samenwonend op voormeld adres te Bergen, ... vormen een gezin.

In hun verzoekschriften wordt gevraagd beide verzoekers "*het statuut van vluchteling te willen toekennen*".

3.2. Over de gegrondheid van het beroep

3.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil

(wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

3.3.1. Voorop stelt de Raad vast dat beide verzoekers zowel de Salvadoraanse als de Amerikaanse nationaliteit hebben, zoals blijkt uit hun paspoorten die werden neergelegd op de zetel van het Commissariaat-generaal. Er wordt niet getwijfeld aan de identiteit van verzoekers noch aan hun nationaliteiten en de authenticiteit van de neergelegde documenten.

3.3.2. Artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet stelt dat:

“De met het onderzoek belaste instanties beoordelen het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houden rekening met de volgende elementen :

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

...

c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;

3.3.3. Artikel 1 A (2), § 2, van het Vluchtelingenverdrag van 1951 stelt:

“(…) Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept”.

Hieruit volgt dat bij een dubbele nationaliteit het verzoek om internationale bescherming dient te worden getoetst aan elk van de landen waarvan de asielzoeker de nationaliteit bezit. Deze vereiste vloeit voort uit subsidiariteit van internationale bescherming. Verzoekers dienen aldus aannemelijk te maken dat zij de bescherming van het land van hun nationaliteiten niet kunnen inroepen of geldige redenen aanvoeren om te weigeren er zich op hun bescherming te beroepen.

3.3.4. Uit de verklaringen van beide verzoekers moeder blijkt dat verzoekers geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade inroepen ten aanzien van de Verenigde Staten (*“Om af te ronden, ik moet de vraag formeel stellen, u kinderen hebben er niet gewoond in de VS, maar is er een gegronde vrees voor de kinderen in de VS?”, “we hebben er nooit gewoond, ik zou liegen als ik zeg dat er een vrees zou zijn, we hebben altijd in ES gewoond en daar zijn de problemen.”*, notities van het persoonlijk onderhoud van beide verzoekers moeder van 4 maart 2019 (hierna: notities), p. 9). Er wordt niet gesteld dat verzoekers een vrees voor vervolging inroepen, noch wordt een reëel risico op ernstige schade aangetoond ten opzichte van de Verenigde Staten. Verzoekers voldoen dan ook niet aan de voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.5. Beide verzoekers benadrukken dat op 19 maart 2019 in hoofde van hun moeder G.N. een beslissing tot erkenning als vluchteling werd genomen, dat hun moeder niet over de dubbele nationaliteit beschikt, geen verblijfsrecht heeft in de Verenigde Staten en zich aldus niet in de Verenigde Staten kan vestigen met beide verzoekers.

3.3.6. Het dient te worden herhaald dat terwijl hun moeder enkel over de Salvadoraanse nationaliteit beschikt, verzoekers zowel over de Salvadoraanse als de Amerikaanse nationaliteit beschikken. De Raad herhaalt dat een verzoek om internationale bescherming individueel wordt onderzocht, rekening houdend met de persoon van de verzoekers om internationale bescherming, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. De vaststelling dat er in hoofde van beide verzoekers moeder werd beslist tot de erkenning van de vluchtelingenstatus doet niets af aan de appreciatie van beide verzoekers verzoek om internationale bescherming, die geen vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maken ten aanzien van de Verenigde Staten, het land waarvan zij de nationaliteit bezitten.

3.3.7. Verzoekers voeren in wezen aan dat hun bescherming in de Verenigde Staten afhankelijk is van de verblijfsstatus van hun moeder aldaar. Verzoekers tonen niet aan dat de regelgeving in de Verenigde Staten inzake de binnenkomst en vestiging hun bescherming als onderdanen van dit land in de weg staat. Nergens kan blijken dat dit het geval is.

3.3.8. Verzoekers kunnen zich evenmin zonder meer steunen op de erkenning van de vluchtelingenstatus van hun moeder teneinde een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken in België. Verzoekers moeder stelde dat verzoekers geen vervolging vrezen in de Verenigde Staten en benadrukt dat zij zich als minderjarige niet alleen kunnen vestigen in de Verenigde Staten en dat deze situatie ertoe leidt dat zij zonder enig verblijfsdocument moeten verblijven op Belgisch grondgebied. Verzoekers voeren aan dat het nemen van een weigeringsbeslissing in hun hoofde leidt tot een kennelijk onredelijke situatie en beroepen zich op de "eenheid van gezin": verzoekers maken deel uit van de "gezinscel" met hun moeder, ze zijn samenwonend op voormeld adres te Bergen, ... vormen een gezin".

3.3.9. Verzoekers kunnen dan ook niet worden gevolgd waar zij betogen dat de erkenning van de vluchtelingenstatus tot hen moet worden uitgebreid omwille van verblijfsrechtelijke redenen. Het doel van de asielpcedure is immers niet om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst omwille van één van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe, *quod non in casu*, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Ze kunnen dan ook niet geldig een nood aan internationale bescherming aanvoeren in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.10. De Raad benadrukt in dit verband dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar deze richtlijn geenszins bepaalt dat de familieleden van een erkend vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming heeft toegekend gekregen, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus enkel omdat zij familie zijn van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde. De gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor deze status, zullen overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinlid onder meer een verblijftitel bekomen (artikel 24 van de richtlijn).

3.3.11. Verzoekers dienen aldus gebruik te maken van de geëigende procedures die zouden kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van de gezinssituatie. De Raad wijst er in dit verband nog op dat de Vreemdelingenwet voorziet in de mogelijkheid tot gezinshereniging en in de mogelijkheid om langer dan drie maanden op het grondgebied te verblijven omwille van humanitaire redenen. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers slechts verzocht hebben om hen de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en dat zij blijkbaar (nog) geen gebruik hebben

gemaakt van de geëigende procedures die zouden kunnen leiden tot een verblijfsrecht op basis van de gezinssituatie en de erkenning van hun moeder.

3.3.12. Ten slotte, wijst de Raad er in dit verband nog op dat ook UNHCR stelt dat vier voorwaarden moeten vervuld worden om in het kader van een familie-eenheid erkend te worden als vluchteling, naast het behoren tot het kerngezin van de referentiepersoon, geen weerlegging van het vermoeden van een gedeelde vrees en de referentiepersoon geniet nog steeds een beschermingsstatuut op het ogenblik van de beslissing voor verzoekers, dienen ze ook dezelfde nationaliteit te bezitten. Voorts stelt UNHCR: *“If the head of a family meets the criteria of the definition, his dependants are normally granted refugee status according to the principle of family unity. It is obvious, however, that formal refugee status should not be granted to a dependant if this is incompatible with his personal legal status. Thus, a dependant member of a refugee family may be a national of the country of asylum or of another country, and may enjoy that country’s protection. To grant him refugee status in such circumstances would not be called for.”* (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 2011, 181-188). Verzoekers kunnen bezwaarlijk ernstig volhouden dat de vluchtelingenstatus hen een gunstiger statuut en een sterkere bescherming zou bieden dan hun Amerikaanse nationaliteit en de bescherming die zij als Amerikaans staatsburger genieten.

3.3.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

3.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

3.4.1. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.4.2. Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar de Verenigde Staten, het land van nationaliteit van beide verzoekers, een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

3.5. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

3.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

3.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juli tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK